

Налѣ ни сжщо по чаша ракия. Паритѣ взехме, но отъ ракията се отказахме и изхвъркнахме навънъ.

Затичахъ се при татка, на дюкяна; срещу горящия огънь на огнището баща ми ваете нѣкакъвъ блестящъ сребренъ изященъ накитъ.

— Татко, ето, вземи тия пари!

— Защо? Какви сж, тия пари? Отгдe си ги взелъ?

— Дадоха ми, гдето работихъ вчера въ тухларницата.

— Тамъ ти си билъ! Но тѣ сж твои: ти за себе си ги спечелилъ.

— Не! За тебе сж татко: искамъ да ти помогна.

Баща ми ме улови за ржка, прегърна ме и цѣлуна по челото и дълго ме гледа мълчаливъ.

Азъ побѣгнахъ съ свѣтло чувство въ душата и намѣрихъ другаритѣ си за игра.

